

### **Deca su mali ljudi**

Najveća radost dvoje ljudi je kada postanu roditelji. Od tog trenutka oni postaju drugačiji i na neki način bolji. Tada znaju za koga treba da se bore. Dok deca rastu, roditeljima je veoma naporno, ali su to, kako mi mama kaže, slatke muke. Na decu utiče okolina i porodica sa kojom provode dosta vremena. Deca su veoma osetljiva i roditelji moraju biti pažljivi. Treba da naprave ravnotežu između vaspitanja i ljubavi. Svi roditelji žele da im deca budu poslušna, vredna i da na kraju postanu dobri ljudi. Ali treba da se dosta potrude oko toga. Znam dosta ljudi koji su veoma uspešni roditelji. Ipak postoje ljudi koji ne vode računa o tome kako se deca osećaju, kada se oni svađaju i kada su razvedeni. Tada se deca povlače u sebe, izbegavaju društvo, osećaju se odbačeno. Mama mi uvek govori da se razgovorom sve može rešiti. Kada deca postanu tinejdžeri, dosta se menjaju i isto tako se menjaju njihovi odnosi sa okolinom. Tad im je potrebno najviše razumevanja, podrške i pomoći u rešavanju, najčešće ljubavnih kao i svih ostalih problema. Roditelji nas najbolje razumeju, jer su sve to i oni prošli. Nekada mi se čini da su malo dosadni, ali ću ih verovatno kasnije razumeti, isto kao što oni nas razumeju. Deca na mnoge stvari gledaju drugačije, kada su mala i kada odrastu. Mislim da su deca najveće bogatstvo sveta i da ljudi treba da ih vole najviše, jer će im se to vratiti, naravno ako roditelji od njih naprave ljude i ako deca znaju to da poštuju.

**Ivana Petrović 8/1**

### **On je član moje porodice**

Član moje porodice je moj brat Ivan. Ima petnaest godina, braon kosu, lepe oči, visok je i jako dobar. Rođen je na Dan zaljubljenih 1998. godine. Uvek mi pomogne u svemu, uvek se na njega ugledam. Hoće da pomogne, da pruži podršku, poštuje starije. Čak se i mami nekad obraća sa “Vi”. Ako nešto uradi pogrešno, pokaje se. Trenira fudbal, trenutno ide u školu u Jagodinu. Kod kuće je bio za vikend, i meni je bilo jako lepo. Njega sam opisao zbog toga što je dobar i brižan. Ume da poštuje. Ponekad je mnogo pričljiv, ali je najbolji brat.

**Igor Lapić 6/3**

### **Kad bi moja torba progovorila**

Kada bi moja torba progovorila, odala bi mi sve tajne.

Nikada ne bi mogao da počne dan u školi bez školske torbe. Školsku torbu mi u školi nosi mama. Mama mi se često žali da je mnogo teška, sigurno bi mi se i ona žalila kada bi progovorila. Možda joj smeta kada za svaki čas treba izvaditi knjige i sveske. Ona se jedino odmara kada ja spavam. Možda je ljuta kada moji drugari prolaze pa je zakače, a ponekad i ja, možda i nije tako ljuta kada zna da je u njoj neka dobra ocena.

Kada pođem u srednju školu moraću da promenim torbu, ali ne znam da li će me druga baš slušati kao ova.

**Miloš Ilić 7/1**

### **Nekako s proleća**

Kada sve cveta od ljubavi i kad lista drveće od sreće, znam da je počelo proleće. Dok koračam ulicom vikendom popodne, primećujem da komšijsko cveće blista svojim raskošnim bojama, a olistalo zeleno drveće zasenilo je visoke jelke i ostale zimzelene biljke. Prve rode se vraćaju sa juga i počinju da prave gnezda od trave i suvih grana. Nebo je vedro, plavo i prazno, osim

nekoliko lasta koje izvode piruete urkos laganom vetru. U daljini vidim visoke planine koji su vrhovi do sad bili prekriveni snegom, a sad se samo vidi plava boja i poneka belina koja predstavlja kuću. Na udaljenom ritu krave i poneka ova pasu travu i dalje zelenu i gustu. Žuti maslačci su upravo počeli da rastu, pa ih uzbuđena deca brzo i vešto beru plašeći se da se ne pretvore u paperaste bele latice koje sam kao mala duvala i poželeva želju. Nastavljam da šetam i ubrzo stižem do napuštenog igrališta. Trava je još kratka, ali je to ne sprečava da raste i da se kao puzavica obavija oko ljuljaški i penjalica. Drvo na koje sam se ranije penjala sa prijateljima, srušeno je, verovatno od naleta vetrova i oluja. I sve se to dešava nekako s proleća.

**Anamarija Dimitrić 8/3**

### **Sa dedom u Beogradu**

Sa dedom sam otišao u Beograd. Bio je 1. maj. Dogovorili smo se i krenuli. Bio je lep i sunčan dan. Otišli smo prvo do Skupštine. Pored je fontana, pa smo pili vode. Zatim smo otišli do Skadarlije. Tu smo se šetali i najduže ostali. Posle smo produžili do hrama Svetog Save. Sedeli smo na klupi i hranili golubove medenjacima koje smo kupili preko puta Skupštine. Nastavili smo do stadiona “Partizana”. Pošto je to moj omiljeni klub gledali smo igrače kako treniraju. Poklopilo se da su tada imali trening. Kada smo se vraćali, ručali smo u kafani “Tri šešira”. Moja deda je isto nosio šešir, pa smo kafanu nazvali “Četiri šešira”. U toj ulici je i kuća poznatog našeg pisca Đure Jakšića. Ušli smo u kuću, videli sve njegove knjige i kupili jednu. Kući smo se vratili vozom, a od pruge autobusom. Kad smo dolazili deda je kupio sok i keks. Ušli smo u kuću, jeli keks i pričali porodici kako smo se lepo proveli.

Ovo je meni jedan od najlepših prvomajskih praznika.

**Miloš Ivković 6/3**

### **Moja porodična kuća**

Moja porodična kuća je kuća moje bake. Na kuću je nadograđena kuća u kojoj živimo moja porodica i ja, a u prizemlju živi stric sa svojom porodicom. Na ulazu u kuću je hodnik, a odmah do vrata nalazi se mali ormarić na koji baka drži svoje cveće, a u ormariću svoju i dedinu obuću. Pored ormarića nalazi se veliki plakar gde stoje njene i dedine jakne i kaputi. Vrata na kraju hodnika su vrata špajza, gde ona drži zimnicu koju je spremila. Vrata pored špajza su vrata glavne sobe. Tu se nalazi i stari i novi nameštaj koji podseća na stara srećna vremena kada je dosta putovala. Pored vrata nalazi se radijator. Ispred radijatora ugaona garnitura na kojoj baba sedi i gleda španske, turske i indijske serije. U drugom uglu je vitrina u kojoj su suveniri koje je baba donela iz Italije, Turske, Rumunije.. Odatle se ide u spavaću sobu, dedino malo cartsvo. Na sredini je veliki bračni krevet, a ispred kreveta televizor na kom deda gleda sportske emisije. Odatle se ide u kuhinju gde baba pravi najlepše kolače. Na sredini kuhinje nalazi se trpezarisjki sto za kojim oni ručaju. Na levoj starni je frižider, pun hrane. Desno od stola je šporet.

Ovo je bila kuća moje babe koja se svake godine preuređuje. Kuća mi je jako draga, jer se u njoj prave najbolje krofne.

**Isidora Milićev 7/3**